

б) Бури

Въ октомврийския миней на църквата св. Архангелъ е отбелязано на гръцки: „1849 г. 10 октомврий въ 5 часа вечеръта въ недѣля срещу понедѣлникъ стана силна буря, сѫщо и въ Горна-Орѣховица. Много кѫщи сѫ събориха“.

Въ пентрикостариона на сѫщата църква е отбелязано: „1852 г. 10, 11 и 12 априль. Стана голѣма буря и хората не можаха да намѣрятъ храна за добитъкъ си“.

в) Наводнения.

Въ октомврийския миней на св. Архангелъ е писана бележка на гръцки: „1849 г. 5 октомврий въ срѣда сутринъта завала силенъ дъждъ съ буря *μέσφροδον ἄνεμον* и трая три нощи и три дена. Придодоха голѣми води и въ Горна-Орѣховица пазара бѣ наводненъ. Не остана кѫща неповредена или ненаводнена“.

Въ една гръцка църковна книга отъ библиотеката на дѣдо Димитраки има бележка: „1856 г. 15 юни. Дойде водата въ Търново и се издигна единъ бой отгоре надъ моста. Издавиха се хора и кѫщи се събориха.“

5. Пожари

Въ майския миней на църквата Рождество Христово е отбелязано на гръцки: „На 20 мартъ 1680 г. изгорѣ градътъ (Търново).“

Въ стария гръцки триодъ на църквата св. Атанасъ е отбелязано на гръцки: „1680 г. 25 мартъ. Цѣлото Търново изгоря само една кѫща остана, кѫщата на стария Ибрахимъ ага“. Тази бележка се отнася до сѫщия пожаръ, отбелязанъ въ минея на църквата Рождество Христово.

Въ февруарския миней на църквата Рождество Христово има бележка на гръцки: „1818 г. На Великъ-день въ четвъртъкъ по 3 часа вечеръта изгоря цѣлия Баждарлжъ“ (главната чаршия на гр. Търново).

Въ края на едно старо гръцко евангелие отъ сѫщата църква е отбелязано: „1825 г. Изгорѣ Баждарлжътъ въ Търново“.

Въ октомврийския миней на сѫщата църква е отбелязано на гръцки: „1834 г. 4 септемврий. Запали се църквата св. Архангелъ и изгорѣха иконитѣ на: св. Архангелъ, Христа, св. Мина, малкитѣ икони и кръста на иконостаса. Пожара се изгаси отъ населението. Дойде и владиката Иларионъ.“

Въ стария осмогласникъ — *Οκτωήχος*, на църквата св. Димитъръ е писана на гръцки бележка: „1845 г. 28 юни. Запали се Търново. Огънътъ почна отъ брашованския дюкянъ, отъ джамията на Баждарлжъ и стигна до църквата св. Богородица“. Въ една църковна книга пакъ отъ библиотеката на дѣдо Димитраки за сѫщия пожаръ е писано: „1846 г. презъ юни 1845 г. изгорѣ горната част на Търново. На другата година, като дойде султанътъ, пометоха пепелищата и наредиха отъ дветѣ страни дѣски, за да нѣма грозенъ видъ изгорѣлата улица Баждарлжъ. Тогава изгорѣ и гръцкото училище — *τό ἐλληνοκόν σχολεῖον*“.

Въ юлския миней на църквата св. Архангелъ е отбелязано: „1847 год. на десетия денъ на юлий въ понедѣлникъ сутринъта, часа отъ 10—11 се запали Търново и изгорѣха 5 кѫщи и една фурна, а 5—6 събориха, за да гасятъ“.